

N 1218/1950

KRAJNSKE PĚSMI.

Zadovoljen Krajnc.

 d straže Hrovške
 Gor s6nce mi pride,
 V n6grade L6ške
 Po p6ldne zaide;
 Z Ben6škiga morja
 Jug 6elo poti,
 Od Őt6jerca b6rja
 Per d6l me hladí.

Mi brazdio konj6ci
 Za hajdo, pŕenico,
 Netrudni dekl6ci
 Pa belio tan6ico;
 Kaj maram, se kruha
 Perluŕi zadost,
 Ni sile trebuha
 Okoli mi nosí.

Imám obla6ilo
 Doma6ga padv6na,
 Őenica pa krilo
 Iz pravga mezl6na;
 Se sv6ti na lice
 Ko pirb moj skarl6t,
 Nje ŕapel, jeglice,
 Nje modri6 je zlat.

Rad pl6šem okrogle,
 S p6to glas d6jam,
 Premetem vse vogle,
 Se v cepa dva majam;
 Noŕica pa Mince
 Za mano drobni,
 Pob6ra stopince,
 Se v kr6ge verti.

Na ŕgancih tropine,
 Pa kisliga z6la,
 Bob, kaŕa, vse mine,
 Ko pridem od dela;
 Al bodi poga6a,
 Klobasa, al s6k,
 Al kar se obra6a
 Na raŕnu okrog.

Za vsako pov6le,
 Mam ŕidano volo,
 Za branbo deŕele,
 Al h6diti v ŕolo;
 Povsoti se maham
 Ko 6verst koren6k,
 Pa delam, pa baham,
 Pa pijem tab6k.

113092

Dolenska.

Pridi, Gorenc!
 'Z merle planine,
 Vabi Dolenc
 V gorke doline;
 Merzel je led,
 Pridi se grét.

Sonce gorkó
 Tukej nam sija,
 Terta ljubó
 Gòr se ovija;
 Vince 'z goré
 Greje sercé.

Brati nas rod,
 Brati nas Sava;
 Pridi na brod
 Kerški 'z Triglava:
 Bratec bod' moj!
 Pi ga z meno.

Terta rodí,
 Trud pozabimo,
 Vince bliší,
 Krajncam napimo,
 Bratam okrog:
 Živi jih Bog!

P. [vložnik]

Moj spominik.

Kdo rojen prihodnih
 Bo meni verjel,
 De v letih nerodnih
 Okrogle sim pel.

Ne žvenka ne cvenka
 Pa bati se nié;
 Živi se brez plenka
 O petju ko tič.

Kar mat je vučila,
 Me mika zapét,
 Kar starka zložila
 Jo lično posnét.

Redila me Sava
 Ljubljansko poljé!
 Navdale Triglava
 Me snéžne kopé.

Veršaca Pernasa
 Zgol svojiga znam
 Inaciga glasa
 Iz gosli ne dam.

Latinske, Helénske
 Tevtonske vučim
 Za pevke Slovenske
 Živim in gorim.

Ne hčere ne sina
 Po meni ne bó,
 Dovelj je spomina:
 Me pesmi pojó.

V. Vodnik.

Pésem od železne céste.

(Andrejčik in Barbika.)

- A. **B**liža se želézna césta,
Njé se, ljúbca! veselím;
Iz Ljubljáne v druge mésta,
Kakor tícik poletím.
- B. Ak je blizo tista césta,
Móraš vzét' me, ljúbčik mój!
De poglédat ptúje mésta
Bóm peljála se s tebój.
- A. Sam se po želézni césti
Vózil bóm od nás do nás;
Drugo ljúbco v vsakim mésti
Imel bóm za krátek - čas.
- B. Céste tébi ne zapiram,
Ne na Dúnaj, v Grádec, v Terst;
Al ti méne pústí zmíram,
Pét 'mam bólsih na vsak perst.
- A. Vé Kranjice ste kosáte,
So -prijazne štájerke;
Terst dekléta 'ma bogáte,
Dúnaj zá! oblécenc.
- B. Smo poštene me Kranjice,
Vsak slepárečik ní za nás;
Me pa hóčmo bit' ženice,
Ljúbce ne za krátek - čas.
- A. Vé si pa žel'te možičke,
Kí ne stópmo 'z vójence,
Véduo vpréžene oslícke,
Dolgočasne révčike.
- B. Tébe sljá pa h krótkim tícam
Vléče, buzakljunski kós;
Véter dal bóš dvajsetícam
Percapljál nazáj boš bóš.
- A. Jez popéljem se kje v Bérno *)
Snúbit Júdnje kérsene;
Tam peržénil z žéno čérno
Bóm zlatá na mérnike.
- B. Jez pa iz domačih stárcov
Si móžá zvolíla bóm;
Imel bó, ko péška, dnárcov,
Méne várval bó in dom.
- A. Žéne jez ne bóm zapéral,
Bál ne bóm se zá - njo nič;
Njé obrésti bóm pobéral,
Žível brez skerbi, ko tíč.
- B. Jez pa hláče bóm nosíla,
Gospodár bom čez mošnjó;
Bóm vabíla na kosíla
Kógar méni bó ljubó.
- A. Vári! céli dan bo gódel,
Vso nóč kásljal stari móž;
Bó te se od híše spódel,
Ak mu stréglá prav ne bóš.
- B. Judnja je ko satan zvíta,
Kadar bóš z njo zavozlán,
Pervošíla skoporíta
Kómej ti bo sók neslán.

*) Brúna, poglavitno Marsko mesto, kamor želézna césta pelja, in kjer veliko bogatih Judov prebiva.

A. Tórej bódi méni zvésta,
Saj te ljúbim le samó;
Kje je še železna césta!
Kój mi v zákon dàj rokó.

B. Tébi jez ne bóm nezvésta,
Ali tí si tičík zréł;
Ak zelézna pride césta,
Vári, de ne bóš mi všél.

A. Po nji pëljal te ženico
Bóm na Dúnaj, v Grádec, v Terst;
Zvésto kázat jim Kranjico,
Ak ne bó napóti — kerst.

B. Ak kaj tácga se naprávi,
Bóš počákal, ljubčík mój!
Vsêlej móž nar mànj zaprávi,
Ak ženico 'ma sebój.

Dr. Pr. *Fejoránj*

